

BENNY LEKSTRÖM

Tror jag bidrar med trygghet med min rutin och erfarenhet

TEXT TOMMY FAGERBERG • FOTO HASSE FRIDÉN

Benny Lekström, den forne reservmålvakten bakom bland andra Ante Covic 2005–07, sågs plötsligt träna med Hammarby på Årsta IP under våren 2017. Lite under radarn sådär. Inte en rad på Hammarby Fotbolls hemsida till att börja med. Sedermera uttalades det att han fick träna med Bajen för att hålla igång i väntan på ny klubb då det skurit sig med IK Sirius. Ingenting händer, Lekström fortsätter köra med laget och när sommarfönstret närmar sig visade det sig att såväl förstemålvakten Ögmundur Kristinsson som reserven Tim Markström skulle lämna Hammarby för andra uppdrag. Ett halvårskontrakt erbjöds då Benny som nappade direkt. I vintras förlängdes det med ytterligare ett år.

★ – Jag var lite stukad där efter Sirius, de uppträdde inte schysst emot mig. Efter säsongen 2016 var det utfrysning som gällde från deras sida. Jag ringde Hammarbys målvaktstränare Mille Olsson och frågade om jag kunde hålla igång lite med Bajen tills jag hittade en ny klubb. Det sammanföll ganska bra då Tim var halvskadad så det var bara att dra på sig hands-karna och hoppa in i målet. När det sedan var juridiskt möjligt för mig att byta förening från Sirius var det bara en vecka kvar av vinterfön-

stret. Då hann jag inte hitta någon ny klubb utan fortsatte träna med Hammarby.

– Tim sade sedan till mig under våren att han hade fått ett anbud från en annan klubb som han var intresserad av. Då jämförde vi varandras färdigheter. Både sportsliga och personliga. Vi kom fram till att jag borde vara den perfekta ersättaren till honom om man ville ha en liknande reservmålvakt som honom. Jag skämtade med honom och sa att jag kunde ta en kopia av hans kontrakt och bara byta ut namnet till mitt och lämna det till ledningen. Sedan var det nästan precis så det blev.

Sällan har väl en reservkeeper varit så väl scoutad gissar jag. Du hade såväl en tidigare historia i klubben samt att du tränat med laget under ett halvår.

– Nej, de visste vad de fick. Jag hade också peppat Ömmi under våren då det gick lite trögt för honom. Jag tror det var en detalj Hammarby uppskattade extra när jag skulle krita på. Det där kan vara en svår balans också. Vissa spelare är inte bekväma ha så mycket stöttning när det går emot. Det där får man lära sig att känna av.

Det här med att du och Johan Wiland är en bit över 70 år tillsammans. Förstår du att man kan känna lite skepsis inför det upplägget?

»Vi är ett grymt bra team, vi klickar jävligt bra, Johan och jag«

– (skratt) Både och. Självklart vore det optimalt med en ung och hungrig målvakt på bänken också. Samtidigt tror jag att jag bidrar med trygghet med min rutin och erfarenhet som kan vara nyttig om Johan skulle behöva stå över någon match.

– Vi är ett grymt bra team, vi klickar jävligt bra, Johan och jag. När jag stod några matcher tidigare i vintras när han var skadad ringde han och önskade lycka till och peppade mig inför varje match. Precis som jag peppar honom inför fajterna på plats. Så som det ska vara.

Bland minnena från hans förra sejour i Bajen-tröjan är det ett som sticker ut lite extra. Både på gott och ont. Augusti 2007, andra kvalomgången till spel i UEFA-cupen. Norska Fredrikstad slås ut efter en straff i krysset på övertid av Sebastian Eguren. När Lekström ska springa upp och fira det målet märker han att smällen mot sitt knä han fått tidigare under matchen tagit värre än han först trott. Han hade mycket ont men hög på matchandrenalin som han var fullföljer han matchen och lyckas freda Bajenburen under de sista nervpirrande matchminuterna. Det var det sista han gjorde i Hammarby för den gången. Upp på operationsbordet vecan efter och när kontraktet löpte ut efter säsongen fick han inget nytt erbjudande. Efter det

5 SNABBA

Favoritlag i Europa? – Jag är inget jättefan men måste jag säga något blir det Arsenal.

Favoritmusik? – Jag gillar rockmusik, Nirvana är ett av favoritbanden.

Favoritfilm? – Allt med Will Ferrell.

Favoritmat? – Rött kött direkt från grillen, bara salt och peppar på och en fräsch sallad till. Himmelskt.

Förebild? – Mina föräldrar.

blev det spel i Brommapojkarna ett par säsonger innan flytten till Norge för spel i Narviksklubben FK Mjølner och därefter Tromsø IL.

– Jag bangade det första erbjudandet därifrån. Det var från ett lag lite längre ner i seriesystemet. När jag hörde att Narvik låg på samma breddgrad som Kiruna svarade jag tack men nej tack. Sedan fortsatte de höra av sig till min agent och rätt som det var spelade jag i Tromsø i Tippeligan. Det visade sig ju sedan att det skulle bli min hittills bästa tid i karriären så jag är glad att de inte gav sig.

Annars då? Vad gör du när du inte lirar fotboll?

– Jag måste svara "familjen" på den. Jag är bekräftad på att komma iväg på grejer på stan. Vet inte varför, det bara blir så. Jag ser eller hör att någon konsert eller något är på gång som verkar kul. Sedan nästa gång jag tänker på den har den redan varit (skratt). Det är min tjej sedan 19 år och våra två döttrar som får den mesta av min uppmärksamhet. Förvisso lirar jag lite golf ibland. När vi bodde i Norge fiskade jag en del. Man kunde spöfiska sej och torsk från klipporna där. Det nappade hela tiden och var skitkul.

Bennys sambos föräldrar har ett hus i Frankrike de brukar åka till på sommaren. Under hans första säsong i Hammarby var det Max von Schlebrügge han lärde känna bäst. Även han hade känningar i Frankrike. När sedan sommarledigheten kommer ringer Max och säger att han och hans tjej köpt flygbiljetter och tänkte komma och hälsa på några dagar. Bennys tjej blev lite nervös när hon fick höra det. Hon hade aldrig träffat varken Max eller hans dam.

– De hade planerat att åka vidare två dagar senare men det var bara att glömma. Vi hade så kul ihop att de stannade en hel vecka och vi är vänner än i dag. De har hälsat på i Frankrike många gånger sedan dess och vi har besökt dem

Benny Lekström räddar Kenny Paveys straff i mötet mot Vasalund i Svenska cupen. Foto: Andreas L. Eriksson/Bildbyrå.

i Anderlecht och Köpenhamn när Max lirade i Bröndby.

Hammarby 2018 då? Försäsongen har sett sådär ut för laget. Många fans är oroliga. Vad vill du säga för att lugna dem?

– Till att börja med så kan jag säga att i min karriär så har de säsonger som följt en dålig försäsong varit bäst. Jag minns en försäsongsmatch jag spelade förra vändan i Bajen när vi mötte BP och låg under med 5–0 efter 20 min på Stadshagen. Bara några veckor innan den allsvenska premiären. Vi pratade om det där häromdagen i laget. Vi som spelare är ju inte heller nöjda med skrala resultat. Men vi måste titta på andra grejer än slutresultatet i de där matcherna. Kennedy sade att man torskade varenda träningsmatch inför säsongen 2001 till exempel. Den säsongen

slutade ju sedan rätt okej får man säga.

– I vinter har vi dessutom haft flera tongivande spelare borta med skador eller på väg tillbaka. Junior, Jeppe, Fenger, Simon med flera. De är ju potentiella startspelare alla fyra.

Avslutningsvis måste jag fråga om Jocke Björklund. Han verkar ha smält in i gänget på noll-tid?

– Det blir liksom en ny dimension. Jag drar liknelsen till amerikansk fotboll där de jobbar så, med en tränare för varje lagdel. Eller, där borta har de flera. De har hur många tränare som helst. Att få in en tränare inriktad på försvarsspel är bra för oss. Att få in en av Jockes kaliber, inte minst med all hans erfarenhet som spelare på yttersta nivå, är helt grymt. Det känns verkligen skitbra! ■

Benny Lekström

Född: 19 feb 1981 **Bor:** Älta **Familj:** Sambo och två döttrar **Längd:** 192 cm **Vikt:** 88 kg **Moderklubb:** Enskedefältets BK
Kontraktslängd: 2018 **Spelarkarriär:** 2000–2005 Enskede IK, 2005–2007 Hammarby, 2008–2010 Brommapojkarna, 2011 FK Mjølner, 2012–2015 Tromsø IL, 2016–2017 IK Sirius, 2017– Hammarby